

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 28. S. Fursinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

§. XXVIII.

S. *Fursinus*. (†)Sæculum VII
A. C. 644.† seu *Furjeus*

Sub idem tempus, nimirum circa annum 644. Erchinoaldus Major Domus Regis Clodovei II. novum Monasterium Latiniaci prope Cellas fundavit amore S. Fursini. Vir hic Sanctus in Hibernia nobili Familia natus, cum ab Episcopis in Sacris litteris & Disciplina Monastica eruditus fuisset, majoris perfectionis desiderio relicta patria in aliam Hiberniæ regionem migravit, ubi condito Monasterio aliquot Discipulos congregavit. In patriam reversus animo parentes suos convertendi, in morbum incidit & tantum languorem, ut sæpius mortuus crederetur. At vero illis intervallis visionibus prodigijs de statu alterius vitæ Vir Sanctus recreabatur, atque ab Angelis sanctisque Episcopis sublimem Doctrinam hauriebat. Dicit Beda has Visiones se audivisse a quodam Monacho Sene illius Monasterii, cui illas vir pius & fide dignus, ex ore ipsius S. Fursini acceptas, narraverat. Inter alia ipsi revelatum, quorundam nimium esse jejunii & corpus macerandi studium, dum interim ad peccata Spiritus, superbiam, avaritiam, invidiam & detractionem non attenderent. Idem tanquam Regulam constantem accepit, illos, qui non prius

Att. p. 300.

III. Hist. c.
19. n. 21.

n. 28.

Sæculum VII prius quam mors immineret, pœnitentiam susciperent, in loco Sacro non esse sepeliendos, nec quidquam de eorum Bonis esse acceptandum.

A. C. 644.

n. 23.

Non vanas fuisse has visiones, eventus monstravit; quippe S. Fursinus tanta luce interna illustratus, & tanto animi robore firmatus est, ut pœnitentiam per annos decem maximo consequente animarum lucro prædicaverit. Tandem vero, cum hominum ad se confluentium frequentiam non ferret, & præterea dispiceret, non nullorum animos invidia uri, in exiguam maris insulam trajecit, unde aliquo post tempore relicta Hibernia in magnam Britanniam ad Saxones navigavit, ubi venientem Rex Sigebertus honorifice excepit.

Bed. III.

c. 18.

Res Angliæ.

Sigebertus in Estanglia id est Anglis, regionem ad Orientem sitam incolentibus, imperabat. Is, sub aliquo Antecessorum suorum in Galliam fugere compulsus, ibidem Baptismum receperat; Regnum deinde adeptus, laudabilia quædam instituta in Gallia visa imitaturus, scholam fundavit, in qua pueri erudirentur. Tum Regnum uni Propinquorum suorum cedens, in Monasterio quod ædificari curaverat, Deo se consecravit. Cum multo tempore ibi Monachi vitam duxisset, contigit, ut Penda Rex Merciorum bellum inferret Anglis Orientalibus,

qui viribus inferiores Regem Sigebertum Sæculum VII
 rogarunt, ut dimicantibus adesset, & pri- A.C. 644.
 stinæ fortitudinis memoria militi animum
 sufficeret; ergo invitum ex suo Mona-
 stero excitum adducunt, qui, ut osten-
 deret, se Professioni Monasticæ non va-
 ledicere, in medio agmine non aliud
 armorum genus quam baculum gestare
 voluit. Ubi ad pugnam ventum, vice-
 re Infideles, Sigebertus & Rex Succes-
 sor ejus cæsi, profligatus exercitus.

Talis fuit Sigebertus, qui S. Fursinovit. S. Fur-
 in suam Ditionem excepto fundum do- sin. n. 33.
 naverat, in quo Monasterium ædificavit.
 Postquam illi aliquo tempore præfuisset,
 Monachorum istorum Regimine Fratri n. 34.
 suo Foillano commisso, cum altero Fra-
 tre, cui nomen Ultanus, in eremum se
 recepit. Cum ibi annum unum in con-
 tinua oratione, nisi quod eam interdum
 labore manuum interpolaret, exegisset,
 quia sæpe ab illis, qui consilium expete-
 bant, e sua solitudine evocabatur, & a-
 liunde illam Regionem Gentilium inva-
 sione turbari videbat, statuit trajicere
 in Galliam, ubi a Rege Clodoveo, & Er-
 chinoaldo Patricio Majore Domus ma-
 ximæ venerationis signis exceptus est.
 Erchinoaldus agrum Latiniacum seu *La-*
gni ad Matronam sex leucis Parisiis di-
 stantem ei donavit, ubi S. Fursinus fun-
 davit Monasterium, quod usque in hunc
 diem

Sæculum VII diem floret. Postremo S. Vir, volens
A. C. 644. iterum in Angliam navigare, in itinere
 morte præreptus est, ejusque Corpus Er-
 chinoaldi jussu Petronam, suæ Ditionis
 agrum, in quo magnificam ædificabat
 Ecclesiam, translatum. Hodie est illa
 Ecclesia Collegiata, ibique S. Fursini Re-
 liquiæ asservantur. Ecclesia ejusdem
 memoriam colit 16. Jan. atque anno 650.
 obiisse creditur. Elapso quadriennio
 S. Fursini Corpus rursus in Oratorium
 ad deponendas has Reliquias in eadem
 Ecclesia extructum, translatum fuit, quam
 Translationem S. Eligius Episcopus No-
 viodunensis & S. Aubertus Cameracensis
 sua præsentia condecorarunt.

Mart. Rom.
 16. Jan.

§. XXIX.

S. Eligius Episcopus.

Aud. vit. S.
Elig. lib. II.
c. 2.
Sup. Lib.
XXXII.
§. 43.

Sancto Acario Episcopo Noviodunensi
 fati functo, in ejus Sedem electus est
 S. Eligius, & eodem tempore S. Eligii a-
 micus S. Oventus ad Ecclesiam Rothoma-
 gensem, mortuo S. Romano, vocatus est.
 Diœceses Noviodunensis & Tornacensis
 jam a tempore S. Medardi, id est, ante
 annos plus centum junctæ erant, atque
 iisdem Flandria cum Regione Gandega-
 veni & Cortracensi subjecta. Porro
 magna illorum populorum pars adhuc-
 dum Infidelitatis tenebris involuta & fe-
 rocissima ne quidem Prædicationi Evan-
 gelicæ